

A Fővárosi Ítéltábla a Kussinszky és Juhász Ügyvédi Iroda (címe 2., ügyintéző: dr. Kussinszky Péter ügyvéd) által képviselt felperes neve (felperes címe.) felperesnek - dr. Balsai Szabolcs ügyvéd (címe 1) által képviselt alperes neve Szerkesztősége (alperes címe.) alperes ellen sajtó-helyreigazítás iránt indított perében a Fővárosi Törvényszék 2019. november 13. napján kelt 64.P.22.271/2019/14. számú ítélete ellen a felperes részéről 15. sorszám alatt előterjesztett fellebbezés folytán - tárgyaláson kívül - meghozta a következő

ítéletet:

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

Kötelezi a felperest, hogy fizessen meg a ... Kiadó Kft. (...) részére 15 napon belül 25.000 (huszonötezer) forint + áfa perköltséget és a Magyar Államnak külön felhívásra 48.000 (negyvennyolcezer) forint fellebbezési illetéket.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

Indokolás

- [1] A ...hu internetes hírportálon 2019. július 9-én „... egészen elképesztő húzással vett el 320 millió forintot a ...i sportcentrumtól” címmel jelent meg egy írás arról, hogy ...ban, ahol korábban a felperes volt a polgármester a zavaros parkolási ügyek mellett érthetetlen és kusza ügyekre is fény derül, ami megkérdőjelezi a felperes alkalmasságát a városvezetői posztra.
- Közzétettek egy panaszos levelet, amelyben arról írtak, hogy az önkormányzat egyik 100%-os tulajdonában álló gazdasági társaságában 2018-ban jogellenes felmondással színlelt és semmis bérleti szerződéssel 320 millió forinttal csökkentették a társaság törzstőkéjét, amivel fizetéseképtelenséggel közeli állapotba sodorták. A levél szerint a felperes utasította a Kft. ügyvezetőjét egy bérleti szerződés megkötésére, 3 hónapra 320 millió forint bérleti díj megfizetésére. A szerződés 15 hónap határozott időre szólt. A három havi bérleti díj beérkezése után az önkormányzat felrúgott mindent, sztornó számlát állított ki a bérleti szerződés megszűnésére tekintettel, azonban egyetlen fillért sem fizetett vissza a gazdasági társaságnak.
- A ...hu riporterei azonosították be az ügyben érintett ... Kft.-t és a ...i sportcentrumot, amit ingyenesen akartak bérbe adni. Hozzáadták a levélíróval azonosan, hogy az ügyben a felperes egyszemélyi döntést hozott. Célja az önkormányzat elleni fizetéseképtelenségi eljárás kivédése volt.
- [2] A ...hu internetes hírportálon az alperes szerkesztésében 2019. július 19-én jelent meg a „Feljelentették ...t a sportcentrum ügyében” című írás, amelyben a ...hu hírportálon 2019. július 9-én megjelent írást ismertették annak apropóján, hogy az abban foglaltak miatt hivatali visszaélés gyanúja miatt tettek feljelentést. Ezt a ...i Főügyészség is megerősítette, a rendőrség pedig azt

közölte, hogy feljelentés kiegészítést rendeltek el az ügyben. A feljelentést ... tette a panaszos levél alapján. Röviden összefoglalta az írás, hogy mi volt a feljelentés lényege és közölték azt is, hogy a felperes a ...nak azt nyilatkozta szerinte alaptalanok a vádak, a sportpálya működése biztosított, fejlesztéseket is végrehajtottak.

2019. július 24-én egy másik magánszemély is feljelentést tett, a nyomozóhatóság az ügyeket összevonta és 2019. július 29-én nyomozást rendelt el hűtlen kezelés büntetének gyanúja miatt ismeretlen tettes ellen.

- [3] A felperes az alpereshez 2019. augusztus 16-án eljuttatott kérelmében helyreigazítás közzétételét kérte. E szerint a perbeli cikkben az alperes valótlanul állította, hogy tavaly a ...i önkormányzat a 100 százalékos tulajdonában álló gazdasági társaságból egy megalapozatlan értékbecslés alapján, de még annak a megállapításait is felülírva, egy jogellenes felmondással, színlelt és semmis bérleti szerződéssel csökkentette az említett kft. törzstőkéjét mintegy bruttó 320 millió forint értékben. A valóság ezzel szemben az, hogy a ...i képviselő testület 2018. szeptemberében döntött arról, hogy az .. a ... Kft.-vel 2018. október 1-jétől 2019. december 31-ig tartó időtartamra bérleti szerződést köt a ... alatt található sportpályára, a ... szám alatt található sportpályára és a ... szám alatt található gyerektáborra, összesen 360.041.365 forint+áfa bérleti díj ellenében. A bérleti szerződés megkötése állításukkal ellentétben azonban nem jelentette a törzstőke leszállítását. Valótlanul állították továbbá, hogy az említett bérleti szerződés háromhavi bérleti díjat határozott meg, amely az említett 320 millió forintos összeget tette ki - olvasható a feljelentésben, amely arra is kitér, hogy a bérleti díj összege a teljes 2019-es évre összesen 137 millió forint lett volna, így viszont három hónapra 320 millió forintot állapítottak meg. A valóság ezzel szemben az, hogy a képviselő-testület döntése alapján megkötött bérleti szerződés 2018. október 1. és 2019. december 31. közötti időtartamra vonatkozott, erre a tizenöt hónapos időszakra határoztak meg a felek 360.041.365 forint+áfa összegű bérleti díjat.
- [4] Az alperes a kérelemben foglaltaknak nem tett eleget, ezért a felperes a bírósághoz 2019. augusztus 3-án benyújtott keresetében kérte, hogy a bíróság kötelezze az alperest a kérelmével egyező helyreigazítás közzétételére. Nem vitatta, hogy vagyonátrendeződés történt az önkormányzat javára, azonban minderre érvényes jogcím alapján került sor. A tervezett törzstőke kivonásra a cégbíróság elsőfokon elutasító döntése miatt került sor, más, nem éppen egyszerű jogi megoldás kiválasztásával, amelyre utóbb a másodfokú bírósági döntés alapján már nem volt szükség. A kft. gazdálkodása nem került veszélybe.
- [5] Az alperes a kereset elutasítását kérte. Arra hivatkozott, hogy büntetőeljárásról számolt be, az ügy állásáról tényszerűen tájékoztatott. A feljelentésben foglalt tényeket és azoknak a feljelentés szerinti értékeléséről a valóságnak megfelelően számolt be, a felperes álláspontjának az ismertetése mellett. Kiemelten hivatkozott arra, hogy az ügyletek végeredményben a kft. vonatkozásában jelentős vagyonvesztést idéztek elő, és éppen ez, valamint ezen cél elérése érdekében tett intézkedések azok, melyek a feljelentés szerint felvetették bűncselekmény gyanúját.
- [6] Az elsőfokú bíróság a felperes keresetét elutasította és kötelezte arra, hogy fizessen meg a ... Kiadó Kft.-nek 50.000 forint + áfa perköltséget és a Magyar Államnak külön felhívásra 36.000 forint illetéket. Megállapította, hogy az alperes a sajtószabadságról és a médiatartalmak alapvető szabályairól szóló 2010. évi. CIV. törvény (Smtv.) 1. § 6. pontja szerinti sajtótermék, a 7. pont alapján médiatartalom, a felperes a Polgári Törvénykönyvről szóló 2013. évi V. törvény (Ptk.) 2:54. § (1) bekezdés és a Legfelsőbb Bíróság PK 13. számú állásfoglalása alapján keresetösségi joggal rendelkezik. A

helyreigazítási kérelmet az Smtv. 12. § (1) bekezdése, a keresetlevelet a polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvény (Pp.) 495. § (1) bekezdése és 496. § (3) bekezdése szerinti határidőket betartva terjesztette elő.

Érdemben a PK 12. számú állásfoglalás szempontrendszere szerint értékelve a sérelmezett közléseket azt állapította meg, hogy az nem volt vitatott, hogy az Önkormányzat célja az volt, hogy a saját tulajdonában álló kft.-je vagyonát csökkentse, szintén nem volt vitás az ennek érdekében meghozott döntések és intézkedések mibenléte, ahogy az sem, hogy a bérleti szerződés a tőkeleszállítás Cégbíróság általi elutasítása miatt merült fel, mint a cél elérésére alkalmas jogügylet, és éppen ezért vált szükségtelemmé a változásbejegyzést követően. Szintén nem volt vitatott, hogy az Önkormányzat a bérleti szerződés felbontása ellenére a kft.-től kapott 320.000.000 forintot nem adta vissza.

Az alperes a Pp. 265. § (1) bekezdés alapján az indítványozott hatósági megkeresés eredménye szerint bizonyította, hogy a büntetőeljárás adott szakaszának megfelelő tényszerű tájékoztatást adott, azaz a feljelentés alapját képező tényeket és a feljelentés minősítéseit a valóságnak megfelelően ismertetette. A PK 14. számú állásfoglalás alapján pedig ebben az esetben helyreigazításra a sajtószerző nem köteles.

Az egy éves időszakra szóló bérleti díj összege vagy, hogy a 320 millió forint hány hónapra vonatkozott, az elsőfokú a bíróság megítélése szerint olyan lényegtelen tévedés, melyek a PK 12. számú állásfoglalás II. pontja alapján nem képezheti alapját a helyreigazításnak.

A perköltség viseléséről a felperes pervesztességére tekintettel a Pp. 83. § (1) bekezdése és a 499. § (1) bekezdés, valamint a Pp. 81. § (2) és (5) bekezdés alapján határozott figyelemmel a 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet 3. § (3) bekezdésére és 4/A. §-a.

A le nem rótt illeték viseléséről az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. tv. (Itv.) 39. § (3) bekezdés b) pontja, 42. § (1) bekezdés a) pontja, 62. § (1) bekezdés f) pontján és a polgári és közigazgatási bírósági eljárás során meg nem fizetett illeték és állam által előlegezett költség megfizetéséről szóló 30/2017. (XII. 27.) IM rendelet 3. § (2) bekezdés rendelkezései alapján határozott.

[7] Az elsőfokú ítélet ellen a felperes terjesztett elő fellebbezést. Kérte, hogy a másodfokú bíróság az elsőfokú ítéletet a Pp. 383. § (1) - (2) bekezdése alapján egészben változtassa meg és adjon helyt a keresetnek, és az alperest marasztalja a perköltségben. A másodfokú bíróság felülbírálati jogkörét a Pp. 369. § (3) bekezdés c) pontja szerint jelölte meg figyelemmel arra, hogy álláspontja szerint az elsőfokú bíróság a megállapított tényekből téves jogi következtetést vont le, ezért az sérti az Smtv. 12. § (1) bekezdését, a PK 14. számú állásfoglalást.

Vitatta, hogy az alperesnek lehetősége lett volna a PK 14. számú állásfoglalás alapján a hűtlen kezelés miatt ismeretlen tettes ellen indult nyomozásról tudósítania. Vádirat, nyilvános tárgyalás vagy nem jogerős büntetőbírósági ítélet hiányában nem a valóságnak megfelelően tájékoztatott. A cikk félreérthetetlenül azt a látszatot keltette, hogy az eljárása a feljelentésben hivatkozott, kifejezetten jogellenesnek beállított szerződésekkel, cégeljárásokkal összefüggésben bűncselekményt valósított meg és megkárosította az említett Kft.-t.

Téves továbbá azon elsőfokú bírósági álláspont is, mely szerint a felperes által kifogásolt tartalom lényegileg egy büntetőeljárás kezdeményezéséről és annak alapját képező, a hatóság tudomására hozott tényállásnak és a feljelentő álláspontjának az ismertetése. Egy ismeretlen személy ellen indított, majd jelenlegi tudomása szerint bűncselekmény hiánya miatt megszüntetett nyomozás önmagában nem képezheti gátját az Smtv. 12. § (1) bekezdése által biztosított helyreigazító közlemény közzétételére irányuló igénynek. A perben rendelkezésre álló okirati bizonyítékok megalapozzák az általa sérelmezett alperesi tényállítások valótlanságát és a helyreigazítás körében közölni kért valós tényeket is.

Ezen túlmenően az éves bérleti díj összege, valamint az, hogy hány hónapra vonatkozott a megfizetett bérleti díj, szintén nem tekinthető lényegtelen tévedéseknek, azok önmagukban helyreigazítás alapjául szolgálhatnak.

A másodfokú eljárással összefüggésben 15.000 forint + áfa összeg erejéig terjesztett elő költségjegyzéket.

- [8] Az alperes fellebbezési ellenkérelmében az elsőfokú ítélet helybenhagyását kérte. Álláspontja szerint az elsőfokú bíróság a rendelkezésre álló bizonyítékok alapján okszerű következtetésre jutott. Arra hivatkozott, hogy a perbeli gazdasági társaság nonprofit társaság, amelyek esetében a jogalkotó a tőkekivonás esetére számos korlátozást épített a jogszabályba. Hivatkozott a cég létesítő okirata 9. pontjára. A perben csatolt iratokból láthatóan a felperes által vezetett tulajdonosi önkormányzat arra törekedett, hogy az érintett társaságból az ... részvények árfolyamnyeresége útján keletkezett bevételt valamilyen módon kivonja. Mivel a tőkeleszállítás iránti cégeljárási kérelmeket a Cégbíróság érdemben elutasította, a tőkekivonás tőkeleszállítás útján történő megvalósítása kétségessé vált, ezért került sor a bérleti szerződéses konstrukciók megvalósítására. Ezen konstrukció aggályosságával kapcsolatos korábbi érvelését fenntartotta.

A cikk a PK 12. számú állásfoglalás alapján alapvetően a ... és a ... Kft. között létrejött bérleti szerződésről „nem a legegyszerűbb” tőkekivonásáról, valamint ezek következményeképpen tett feljelentés tényéről, illetve annak tartalmáról adott tájékoztatást a nyilvánosság számára. Nem kívánta azt a látszatot kelteni az olvasóban, hogy a felperes maga követte volna el a feljelentésben hivatkozott bűncselekményt. A felperes felelősségének felvetése azonban megkerülhetetlen, mert a felperes volt a feljelentés időpontjában ... polgármestere, sőt saját kézjeggyel látta el azokat a dokumentumokat, melyek az önkormányzat és a kft. közötti pénzügyi mozgást, illetve szokatlan tőkekivonás megvalósulását eredményezték. A felperes személye közszereplői minőségében, közfeladatának ellátásával összefüggésben, illetve közügyeket érintő témában került megemlítésre, ezért a 13/2014 (IV. 18) AB határozatban kifejtettek szerint is törési kötelezettsége az esetleges negatív színben történő feltűntetés vonatkozásában magasabb fokú, mint az átlagpolgárnak.

Ezen túlmenően a PK 14. számú állásfoglalásból levezethető, hogy a sajtó nem kizárólag a vádirat, a büntetőtárgyalás és büntetőítélet tartalmának valóságának a bizonyítására nem köteles, hanem már a vádemelést megelőzően keletkezett iratok tekintetében sem terheli a valóság bizonyításának kötelezettsége, ha annak tartalmát valósághűen közli az olvasóval.

A másodfokú eljárással összefüggésben 50.000 forint + áfa összegű ügyvédi munkadíj tekintetében csatolt költségjegyzéket.

- [9] A fellebbezés nem alapos.
- [10] A másodfokú bíróság megítélése szerint az elsőfokú bíróság a tényállást a döntéshez szükséges mértékig feltárta, az alkalmazandó jogszabályok körét helyesen határozta meg. A helyesen megállapított tényállásból okszerű következtetéseket levonva hozta meg döntését, amellyel a másodfokú bíróság is egyetértett, kifejtett indokait is osztja, ezért azokat nem ismétli meg.
- [11] A felperes fellebbezésében foglaltakra tekintettel elsősorban azt rögzíti, hogy az alperes ellenkérelmében helytállóan hivatkozott arra, hogy a PK 14. számú állásfoglalás a sajtószerző részére nem szorosan csak a vádirat, a büntetőtárgyalás és büntetőítélet tartalmának valósághű tájékoztatása esetén biztosít mentesülést a további bizonyítás alól. A kialakult bírói gyakorlat alapján a sajtó más hatósági eljárásokról is tájékoztathat a valóság bizonyításának kötelezettsége nélkül, mivel ezekben az esetekben az adott eljárásokra tartozik a sajtó által is közölt tények vizsgálata. Az Alkotmánybíróság több döntésében is érintette és helytállónak ítélte a híresztelés fogalmának ezt a

fajta megengedőbb értelmezését, amennyiben közügynek tekinthető ügyről van szó {legutóbb 34/2017. (XII. 11.) AB határozat [48]}.

- [12] Az elsőfokú bíróság ezért jogszabálysértés nélkül szorítkozott csupán annak vizsgálatára, hogy a perbeli írásban a felperes által kifogásolt tények mennyiben egyeznek a nyomozást elindító feljelentés(ek)ben foglaltakkal. E körben a lefolytatott bizonyítási eljárás az alperesi védekezést támasztotta alá. A perbeli írás alapját képező, ahu hírportálon megjelent cikkben megtalálható panaszos levél - amelyen az első, ... által tett feljelentés alapult - tartalmazza a Kft. törzstőkéjének leszállítására irányuló szerződéses konstrukció lényegét, a három hónapra megállapított 320.000.000 forintos bérleti díj összeget. Ez utóbbi tekintetében ezért a sajtó felelősségének megállapítása körében lényegtelen, hogy az nem pontos. Nem pusztán azért, mert az a felperes megítélése szempontjából lényegtelen lenne, hanem azért, mert a feljelentés ezen az összegen alapul. Amennyiben az nem fedi a valóságot a nyomozásnak kell a megfelelő következtetést levonni.
- [13] Ezen túlmenő a két írás összevetése alapján megállapítható, hogy az alperesi cikk kifejezetten tényszerűen számolt be az eseményekről, a felperes egyszemélyi felelősségét - szemben ahu írással - nem érinti azon túlmenően, hogy az általa vezetett önkormányzat polgármesterként nevesíti.
- [14] A felperes által konkrétan kifogásolt közlések vonatkozásában a másodfokú bíróság azt tartja szükségesnek kiemelni, hogy az értékbéslés minősítése olyan értékítélet, amely az Smtv. 12. § (1) bekezdése és a PK 12. számú állásfoglalás alapján nem képezheti sajtó-helyreigazítás tárgyát. A felmondás jogellenessége, a bérleti szerződés színleltisége, illetve semmisségének valósága a nyomozás eredményétől függően eldönthető tény, amely minősítés azonban nem a sajtószervé, hanem a feljelentőé, és amely valósága tekintetében a fent kifejtettek alapján a sajtószervnek további bizonyítási kötelezettsége nincs.
- [15] Mindezekre tekintettel a másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét a Pp. 383. § (2) bekezdése alapján helybenhagyta.
- [16] A felperes fellebbezése nem vezetett eredményre, ezért a Pp. 364. § utaló szabálya alapján alkalmazandó Pp. 83. § (1) bekezdése és a Pp. 499. § (1) bekezdése alapján köteles megfizetni az alperesi szerkesztőség esetében a szerkesztői felelősséget viselő jogi személy részére az ügyvédi munkadíjat és a Magyar Állam javára a le nem rótt fellebbezési illetéket. Az ügyvédi munkadíj összegét a másodfokú bírósága 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet 3. § (2) bekezdésének a) pontja, (5) bekezdése és 4/A. § (1) bekezdése alapján állapította meg arra is tekintettel, hogy tárgyalás megtartására nem került sor.
- [17] A tárgyi illetékfeljegyzési jog folytán le nem rótt fellebbezési illeték megfizetéséről a másodfokú bíróság a Pp. 101. § (1) bekezdése, a Pp. 102. § (1) bekezdése és a 30/2017. (XII. 27.) IM rendelet 3. § (2) bekezdése alapján döntött.

Budapest, 2020. április 8.

dr. Kisbán Tamás s.k.

a tanács elnöke

dr. Kovaliczky Ágota s.k.
előadó bíró

dr. Istenes Attila s.k.
bíró